

ת"פ 45411/05/22 - מדינת ישראל נגד אברהים אבו רחייל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 45411-05-22 מדינת ישראל נ' אבו רחייל

לפני	כבוד השופטת קרן וקסלר
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	אברהים אבו רחייל

גזר דין

הנאשם ואחרים שהוגשו נגדם כתבי אישום נפרדים, עומדים לדין בגין התארגנות פלילית הנוגעת לגניבת כבשים מהמתלונן, שהינו בעלים של משק חקלאי השוכן ביישוב בניה ובו דיר כבשים המוקף בגדר (להלן: **המשק, הדיר**).

במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. לא גובשו בין הצדדים הסכמות לעניין העונש.

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הינו אחיהם של אמיר ואמין אל פיניש (להלן: **אמיר, אמין**) ובן דודו של מהדי אבו ג'יט (להלן: **מהדי**). עובר למועדים המתוארים בכתב האישום יצר הנאשם קשר עם אמיר, אמין, מהדי ועם אדם נוסף, סופיאן אלסרחנה (להלן: **סופיאן**) להסיג גבול למשק ולגנוב הכבשים מהדיר.

2. ביום 8.5.2022 נפסל הנאשם על ידי בית המשפט לתעבורה בצפת מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה בת 4 חודשים.

3. על פי האישום הראשון, בתאריך 10.5.2022 בסמוך לשעה 20:30, לאחר תיאום טלפוני, נפגש הנאשם עם **אמיר, סופיאן ומהדי** בעיר גדרה לצורך חלוקת תפקידים. בהמשך, סמוך לשעה 22:52 הגיע הנאשם יחד עם **סופיאן ומהדי** אל המשק, פתחו את שער הגדר והוציאו 16 כבשים בשווי כולל של כ-18,000 ₪ מהמשק והובילו אותם אל עבר כביש הסמוך לשטח בית הקברות האזורי. במקביל, נסע אמיר באמצעות רכבו מסוג ב.מ.וו (להלן: **הרכב המוביל**) אל מעבר חשמונאים השוכן על כביש 446 על מנת לבחון האם המעבר נקי מנוכחות שוטרים.

בהמשך יצרו **הנאשם אמיר, מהדי, סופיאן ואמין** קשר עם מספר אנשים לצורך העמסת הכבשים או מכירתם. בנסיבות אלה יצר **אמיר** קשר עם אדם בשם **מחמד אבו ג'עפר** (להלן: **מחמד**). בסמוך לשעה 02:30 הגיע **מחמד** באמצעות רכבו מסוג שברולט עם עגלת נגרר (להלן: **העגלה**) בעוד **אמיר** שב עם הרכב המוביל אל המקום.

בנסיבות אלה העמיסו **סופיאן ומהדי** 13 כבשים לעגלה בעוד הנאשם מתצפת על המתרחש.

בהמשך, עזב **הנאשם** את המקום באמצעות רכבו מסוג מזדה עד אשר נעצר על ידי המשטרה כשהוא נוהג ברכב. **אמיר** נתפס נוהג ברכב המוביל ואילו **מהדי ומוחמד** נעצרו בסמוך לשמורת פורה על כביש 6 כשהם בעגלה והצאן הגנוב בחזקתם.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בביצוע עבירות של **נהיגה בזמן פסילת בית משפט**, לפי סעיף 67 בפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961, **הסגת גבול פלילית בצוותא**, לפי סעיפים 447 (א) ו- 29 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); **גניבת מקנה בצוותא**, לפי סעיפים 384א(א)(2) ו- 29א(א) בחוק העונשין.

4. על פי האישום השני, בתאריך 19.4.2022 בסמוך לשעה 23:00 ולאחר תיאום טלפוני, הגיעו **הנאשם אמיר, מהדי, סופיאן ואמין** למשק, הזיזו ופירקו חלקים מהגדר ונטלו 21 כבשים, בגילאים שונים, בשווי כולל של כ-30,000 ₪.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בביצוע בעבירה של **סיוע לגניבת מקנה**, לפי סעיפים 384א(א)(2) ו- 31 בחוק העונשין ו**הסגת גבול פלילית בצוותא**, לפי סעיפים 447 (א) ו- 29א(א) בחוק העונשין.

תמצית טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד חן זערור, התייחסה לנסיבות ביצוע העבירות, תוך שהדגישה כי כלל המעורבים היוו חלק מהתארגנות עבריינית שפעלה בשני מועדים שונים, לאחר תכנון כל שלב ושלב במעשה וחלוקת תפקידים שנקבעה מבעוד מועד, כאשר היה מי שמתצפת, מי שמוביל, מי שהיה ברכב המעמיס, מי שבודק את השטח וכיו"ב. עוד הפנתה לסמיכות הזמנים בין ביצוע העבירות באישום הראשון לאישום השני.

אשר לערכים המוגנים, הפנתה ב"כ המאשימה לפגיעה בקניינו של המתלונן ובמשלח ידו, לפגיעה במעגל הרחב יותר של ציבור המתפרנס מהעסקים החקלאיים וכן לפגיעה בציבור כולו אשר נושא בהתייקרות עלויות הביטוחים. נטען כי גניבה חקלאית היא תופעה שהולכת וגוברת והינה קשה לאכיפה. עוד התייחסה ב"כ המאשימה לנזק הממוני שנגרם למתלונן וכן לסיכון הטמון במפגש הנאשמים עם אותם חקלאים שלעיתים אף גרים בסמוך ונמצאים במקומות הגידול שעות מרובות, בין ביום ובין בלילה, אשר עלול להתלקח ולהוביל לנפגעים בגוף ובנפש.

בהסתמך על פסיקה אליה הפנתה, נוכח חלקו המשמעותי של הנאשם בעבירות בצירוף הנהיגה בזמן בפסילה ובהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם ענישה אחד בגין כלל המעשים

הנע בין 25 לבין 48 חודשי מאסר בפועל.

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 4 הרשעות בעבירות רכוש וסמים ולהרשעותיו בתחום התעבורה וכן לתסקיר שאינו נושא אופי חיובי המצביע על עמדות מקלות בנוגע לביצוע עבירות. נוכח האמור, ביקשה להשית על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד אור בן שאנן, סבורה כי מתחם הענישה ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל, זאת בהסתמך על פסיקה שהוגשה מטעמה. בתוך כך נטען כי באישום הראשון פעל הנאשם בעיקר במאבטח וזאת על אף שמיוחסת לו עבירת של גניבה ובנוגע לאישום השני נטען כי מיוחסת לנאשם עבירה של סיוע, שדינה מחצית מעונשו של המבצע העיקרי. אשר לנזק, נטען כי חלק הושבו ובפועל לא נגרם בפועל נזק כה חמור כפי שמתארת התביעה. כמו כן, לא נגרמו נזקים למשק ולא נגנבו דברים נוספים מלבד הצאן. בגדרי מתחם הענישה הפנתה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם עובד לפרנסתו ושומר על יציבות תעסוקתית. בנסיבות אלה ביקשה להשית עליו עונש מתחת למרכז מתחם הענישה.

7. מפי הנאשם שמעתי את הדברים הבאים: "עשיתי טעות ואני מצטער על זה ואני מבקש סליחה מבית המשפט, אני עובד מסודר עם תלושי משכורת ואני רוצה להתקדם, אמרתי גם לקצינת המבחן, היא לא רצתה, אני תמיד מגיע בזמן למפגשים".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. בהתאם לעיקרון ההלימה, ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. מעשיו של הנאשם מגלמים פגיעה קשה בזכות הקניין של המתלונן, בתחושת הביטחון שלו ובפרטיותו. גניבת מקנה אינה עבירת רכוש רגילה ולא בכדי מצא המחוקק לנכון לקבוע בגינה עבירה של גניבה מיוחדת, המוגדרת כעבירת פשע, אשר העונש הקבוע בצידה הוא ארבע שנות מאסר. החומרה היתרה הנודעת לעבירות אלה נובעת מהפגיעה בעצם אובדן מקור פרנסת החקלאים, הנאלצים לעמוד על המשמר ולסכן את רכושם, עד כדי סיכון עצמי, וכן לשאת כתוצאה ממקרי הגניבות בעלויות גבוהות הכרוכות במיגון המשקים ובאבטחתם. אל מול עוצמת הפגיעה יש לציין את הקלות בביצוע העבירות, המתבצעות בחסות העלטה הרחק בשטחים פתוחים המקשים על אבטחתם ואת הקושי בהעמדת עבריינים לדין הנובע מכך.

יפים לענייננו הדברים שנפסקו בע"פ 2943/06 חילו נ' מדינת ישראל (11.9.2006):

"לגניבת בקר וצאן בנסיבות מסוימות יוחד במשפט העברי מקום משלה. התורה אומרת (שמות כ"א, ל"ז) "כי

יגנוב איש שור או שא וטבחו או מכרו, חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע תחת השה". זאת בשונה מגניבה "רגילה" שהגנב משלם בהם, לפי דין תורה, תשלומי כפל. בפשטות מכוונים הדברים לכך, שבקר ומקנה חשיבותם בחברה חקלאית גדולה עד כדי הגדלה משמעות של הקנס המוטל על גניבתם [...] "ראינו כי המחוקק ביקש להחמיר בעונשם של גנבי בקר ומקנה מעבר לגניבה ה'רגילה', וגניבה זו הייתה לעבירת פשע. תסכולו של החקלאי המוצא בהשכימו בבוקר, ולעתים באמצע היום, כי בקרו או צאנו נגנבו בולט במיוחד, כיוון שלא תמיד ניתן לנעול 'רכוש חי' כזה, הרועה בשדה, באופן הרמטי - וגם הביטוח לכך ככל הנראה יקר... על בית משפט זה ליתן ידו ליישום על פי תכליתו..."

10. נוסף לכך, סיכן הנאשם את ציבור המשתמשים בדרך בכך שנהג לאחר שנפסל מנהיגה על ידי בית המשפט. זאת ועוד, נהיגה בזמן פסילה ובפרט בנסיבות בהן נועדה לצורך ביצוע עבירה פלילית, מלמדת על זלזול של ממש ברשויות האכיפה ובצווים השיפוטניים.

11. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי דעתי **לתכנון המשמעותי שקדם לעבירות. באישום השני**, המוקדם בזמן, מדובר בהתארגנות של מספר אנשים, המשק נבחר מראש על ידי הנאשם ושותפיו שהגיעו למקום לאחר תיאום טלפוני, כשהם ערוכים לפירוק הגדר ולהעמסת הכבשים באופן לו נערכו מבעוד מועד. בבחינת חלקו של הנאשם בביצוע העבירות החוק אמנם קובע כי עונשו של המסייע יעמוד על מחצית העונש המרבי הקבוע בצידה של העבירה המושלמת, אולם יש להתייחס גם למעשים עצמם ו"אין משמעות הדבר כי גזירת הדין תעשה באופן מכני-מתמטי, מעשה מספרים במשוואה, כך שהעונש יעמוד תמיד על מחצית מעונשו של המבצע העיקרי" (ע"פ 5857/19 מדינת ישראל נ' טקיה (25.1.2021) ע"פ 3342/19 עסאלה נ' מדינת ישראל (26.1.2020)). בענייננו, עובדות כתב האישום מלמדות על כך שהנאשם נטל חלק פעיל ומרכזי בגניבה והיווה חלק משמעותי בהוצאתה אל הפועל - לא פחות משותפיו.

באישום הראשון, המאוחר בזמן, תוכננה העבירה באופן מורכב ומפורט יותר. שוב חזר הנאשם לאותו משק מוכר לו ולשותפיו, שטרם הספיק להתאושש מהגניבה כשלושה שבועות קודם לכן. מדובר בעבירה שתוכננה בקפידה לאחר מפגש משותף שבו ניתן תפקיד לכל אחד מהמעורבים הרבים. הנאשם פעל כחלק מרכזי ממנגנון רב משתתפים, הפועל בתאום, בהתאם לתכנון המוקדם ולתפקיד שניתן לכל אחד ואחד - בין אם בנסיעה ברכב המוביל, נסיעה בעגלה או העמסת הכבשים. לצורך ביצוע העבירות הצטיידו הנאשם ושותפיו בכלים, ברכב מוביל ובעגלה, תוך היערכות והכנה מראש. חלקו של הנאשם משמעותי והוא המבצע העיקרי, בניגוד ליתר שותפיו שהורשעו בעבירה של סיוע. הנאשם נמצא במעגל הפנימי של מבצעי העבירה והוא שותף לה החל משלב התכנון ועד להשלמת מעשה הגניבה.

12. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא נכבד**. הנאשם גנב 16 כבשים וכן סייע בגניבת 21 כבשים, אשר שוויין הכולל מוערך בסכום של 48,000 ₪. חלק מהכבשים אמנם נתפסו אולם זאת הודות למשטרה ולא בזכות הנאשם. מעבר לכך נגרמה פגיעה בפרטיותו של המתלונן ובתחושת הביטחון אותה אמור לחוש בתחומי ביתו, אשר הופרה בשל כניסת הנאשם ושותפיו לחצריו. עוד נתתי דעתי לסבל שנגרם לכבשים ועלול היה להיגרם להם כתוצאה מהובלתם ברכב שלא דווקא יועד לכך. **פוטנציאל הנזק** אף הוא אינו מבוטל בשים לב לחשש המובנה להתקלות בחקלאי ולאפשרות להסלמת האירוע ולהתלקחות אלימה כתוצאה ממפגש זה.

בבש"פ 1248/21 סלאמה אבו סבילה נ' מדינת ישראל (24.2.2021), התייחס כב' השופט י' עמית למסוכנות הרבה הגלומה בעבירות של פשיעה חקלאית:

"התפיסה כי מדובר בעבירת רכוש גרידא אינה במקומה. במקרים רבים הגניבה החקלאית כרוכה גם בהתפרצות למבנה או לשטח סגור ונעשית בצוותא על ידי מספר פורצים. אך גם כאשר הפשיעה החקלאית נעשית בשטח פתוח (כמו גניבת מרעה או יבולים או ציוד חקלאי), הרי שהפשיעה החקלאית נעשית מתוחכמת יותר ויותר. יש בפשיעה החקלאית מסוכנות אינהרנטית בשל הפוטנציאל להתפתחות אלימה במפגש אפשרי בין החקלאי המבקש להגן על פרי עמלו לבין הפורץ באישון לילה. מי שמגיע בלילה רעול פנים, מי שמגיע בלילה עם אחר או אחרים, מי שאינו חושש להימלט מהמשטרה (מה שידוע במקומותינו כתופעת המרדפים. וראו מרדפים בעקבות גניבת עגלים: בבש"פ 1608/06 הייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7.3.2006); בבש"פ 835/06 חילו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.2.2006) - כל אלה, ביחד ולחוד, הם אינדיקציות למסוכנות הטבועה בעבירה של גניבה והתפרצות בכלל, ועבירה של גניבה והתפרצות למטרת גניבה חקלאית בפרט".

מדיניות הענישה:

13. נוכח הפגיעה החמורה בערכים המוגנים, עמדו בתי המשפט עמדו על הצורך להחמיר על אלה המבצעים עבירות של גניבה חקלאית. כך נפסק ברע"פ 4477/10 ראמי יחיא נ' מדינת ישראל (5.10.2010):

"אכן, תופעה חמורה של גניבת תוצרת חקלאית אשר פשתה במחוזותינו והפכה למציאות קשה ובלתי נסלחת - גורמת נזקים אדירים לציבור החקלאים. כך נדרש החקלאי לעמול על גידול התוצרת, להוסיף סכומים ניכרים על מיגון (באם הדבר בכלל אפשרי) ולשאת בתוצאות הכלכליות של גניבות מרובות. בצדק קבע בית המשפט המחוזי כי במצב דברים מעין זה, על בית המשפט לתרום את חלקו בהשבת הביטחון לציבור בכללותו, ולמגזר החקלאי בפרט, ולהחמיר עם מבצעי העבירות. כל זאת, על מנת להבהיר לעבריין בכוח כי גניבה חקלאית אינה משתלמת ומחירה כואב הוא".

על הצורך בהחמרת הענישה אל מול תופעת גניבת בקר ומקנה שהפכה ל"מכת מדינה" עמד בית המשפט גם ברע"פ 2806/07 ח'יר יונס נ' מדינת ישראל (29.3.2007):

"אכן, עבירה של גניבת בקר ומקנה היא עבירה חמורה. אין מדובר בעבירת-רכוש רגילה - ביצועה כרוך בהתאכזרות לבעלי-חיים, יצירת סיכון בריאותי לציבור וגרימת חסרון-כיס משמעותי לבעל החיה. לכן, בשנת התשנ"ו מצא המחוקק לנכון להבחין בין עבירה "רגילה" של גניבה (עבירה הקבועה בסעיף 384 לחוק העונשין ודינה עד שלוש שנות מאסר), לבין עבירה של גניבת בקר ומקנה (הקבועה בסעיף 393א לחוק ודינה עד ארבע שנות מאסר, וככזו היא מוגדרת כ"פשע"). למרבה הצער, אף שחלפו למעלה מעשר שנים מאז החמיר המחוקק עם עבריינים אלה - המציאות בשטח, כך נדמה, לא השתפרה. אדרבא, התופעה של גניבת בקר ותוצרת חקלאית הלכה ופשתה, וכיום היא בבחינת מכת מדינה. מציאות כזו היא בלתי נסבלת. היא גורמת לנזק כלכלי לא רק לבעליו של הבקר הגנוב, אלא לכל מי שעוסק בענף זה, ושנאלץ להשקיע משאבים יקרים בניסיון למנוע מפורעי חוק לשים לאל את מה שלעיתים הוא מפעל חיים. למרבה הצער, כבר התרחשו מקרים שבמהלך הניסיון למנוע את הנזק התגלגלו הדברים לכדי תוצאות קשות ואף קטלניות. דומה כי מאמצי האכיפה המושקעים בתחום זה של העבריינות הם דלים ויעילותם מוטלת בספק. במצב דברים זה המעט

שמערכת בתי-המשפט יכולה לתרום בניסיון להשיב את הסדר על כנו - הוא להחמיר עם מבצעהן של העבירות, במטרה להבהיר לכל כי מי שישלח את ידו בקניינו של אחר, ישלם על כך מחיר כואב".

14. לצורך גיבוש מתחם הענישה ההולם הופנית על ידי המאשימה לרע"פ 323/19 פלוני נ' **מדינת ישראל** (20.1.2019) שם דובר במבקש, תושב אזור יהודה ושומרון ששהה בישראל שלא כדין, שחבר לשמונה אנשים נוספים, וגנב איתם בצוותא 59 כבשים בשווי כולל של כ-120,000 ₪, ממסק משפחתי בשעות הלילה. הכבשים הובלו למשאית אותה לקחו המבקש ושניים אחרים אל שטחי הרשות הפלסטינית, שם הן נמכרו לאדם נוסף. בית המשפט קבע את מתחם הענישה כנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים וגזר על המבקש 36 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה. בדחותו בקשת רשות שהגיש המבקש, קבע בית המשפט העליון כדלקמן:

"גניבות מרעה מאופיינות בנזקים כלכליים כבדים למגדלי המרעה אשר לעיתים מאבדים בן לילה את כל רכושם ועמל של שנים רבות. נזקים משמעותיים אלו, לצד התחכום והתכנון המקדים לביצוע הגניבות, אשר לעיתים דורש איסוף מודיעין מקדים על ידי העבריינים ואפיון של שגרת פעילותם של מגדלי המרעה דורשים את הוקעתה של תופעה זו מהיסוד. לא בכדי משקיעות רשויות האכיפה משאבים רבים בצמצום היקף גניבות המרעה - ועל בתי המשפט ליטול חלק ממשי במאמצים לגדיעתן על ידי הכתבת מדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה".

רע"פ 1142/22 שאדי חדאד נ' **מדינת ישראל** (24.2.2022): המבקש ואחרים קשרו קשר לגניבת תוצר חקלאי - פרי אבוקדו ובהמשך הסיגו גבול למטע אבוקדו וקטפו כ-5 טון אבוקדו. הם חדלו ממעשיהם רק לאחר שאחד מבין הנאשמים עוכב על ידי ניידת משטרה בסמוך למטע. בתיק נוסף שצורף הורשע המבקש בכך שפעל יחד עם שלושה אחרים כקבוצה מאורגנת שמטרתה לבצע גניבות של תוצרת חקלאית ממטעים שונים בקיבוצים ומושבים ביישובי הצפון. באחד הימים הגיעו המבקש ושותפיו למטע אבוקדו, חתכו חלק מגדר התיל המקיפה את המטע, נכנסו למטע, קטפו ונטלו 2,424 ק"ג אבוקדו, אותם נטשו מאחור משהתחוויר להם שאותרו על ידי המשטרה. בית המשפט השלום קבע בתיק העיקרי מתחם ענישה הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ובתיק הנוסף - מתחם שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר וגזר על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל. בפסק הדין שדן בערעור על הכרעת הדין קבע בית המשפט המחוזי כי מהתשתית העובדתית עולה שהיו מעורבים באירוע אנשים נוספים שאינם המבקש וכתוצאה מכך הנזק שנגרם מביצוע העבירות פחות אף בהרבה מזה שנקבע בהכרעת הדין. על רקע קביעות אלה הופחת העונש בתיק העיקרי ל-9 חודשי מאסר כך שסך הכול ירצה 15 חודשי מאסר בפועל. בדחותו בקשת רשות ערעור קבע כב' השופט כבוב כדלקמן: **"מעשיו של המבקש הגונב את תוצר עמלם של אחרים מקוממים, ודורשים ענישה מחמירה. לא אחת נשמעת זעקתם של החקלאים על גזילת פרי עמלם והמאמץ הרב המושקע, הן כספית והן פיזית, במניעת גניבות חקלאיות. נפיצותה של תופעת הגניבה החקלאית יש בה כדי ללמד על קלות המעשה וייתכן שאף על קלות הענישה הנגזרת על עבריינים מבצעי עבירה זו. על בתי המשפט לבטא את הסלידה מתופעה זו וכאמור, את החומרה הרבה הגלומה במעשים אלו ולגזור עונשים המבטאים חומרה זו".**

עפ"ג (ב"ש) 14218-06-22 אבו גנימה נ' **מדינת ישראל** (23.11.2022), דן בנאשם שהורשע לאחר ניהול ההוכחות בעבירה של גניבה מיוחדת בכך שגנב שתי סוסות. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בצד מאסר על תנאי, קנס וכן פיצוי למתלונן בסך 40,000

ל. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי התקבל לאחר שהצדדים קיבלו את המלצת בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה כך שהעונש הועמד על 12 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ (נצ') 31822-04-11 **רשק ואח' נ' מדינת ישראל** (12.7.2011) דן בית המשפט בענינם של מספר מערערים, חלקם תושבי השטחים ששהו בישראל שלא כדין, שהיו חלק מכנופיה ששמה לה למטרה לגנוב בקר מבעלי רפתות במטרה להעבירו לשטחי הרשות הפלסטינאית. באישום המשותף לכלל המערערים מדובר בגניבה בנסיבות מיוחדות של 19 עגלים שבוצעה בצוותא ובאישום נוסף הנוגע לגניבת 46 עגלים, הורשעו נאשמים 1 ו- 3 בעבירה של סיוע לגניבה בנסיבות מיוחדות. בגזר הדין, שניתן עובר לתיקון 113 בחוק העונשין, הושתו על הנאשמים 1 ו- 3 עונשי מאסר לתקופות של 45 ו- 38 חודשים בהתאמה ואילו יתר הנאשמים נדונו ל-26 ו- 28 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את כלל ערעורי הנאשמים נגד חומרת העונש והביע עמדתו כי "**עונשי המאסר בפועל שהוטלו על המערערים משקפים את מגמת ההחמרה בעונשיהם של מבצעי עבירות חקלאיות בשנים האחרונות, בפרט כאלו המבוצעות תוך התארגנות, תכנון מדוקדק ומספר רב של מעורבים. העונשים עולים בקנה אחד עם רמת הענישה המקובלת כיום ואף אינם מצויים ברף הגבוה שלה**".

15. ההגנה הפנתה מצדה לעפ"ג (נצ') 16260-02-21 **חוש נ' מדינת ישראל** (3.5.2021), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת ציוד חקלאי והסתייעות ברכב לעבור עבירה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות עד 24 חודשי מאסר בפועל ודן את הנאשם ל- 12 חודשי מאסר בפועל, בצד עונשים נלווים לרבות פיצוי למתלוננים בסכום כולל של 10,000 ₪. מדובר בעבירות שבוצעו בצוותא, במהלכן נגנבו עגלות ודולבים משטחים חקלאיים שערכם הכולל עמד על 21,700 ₪. ערעור הנאשם התקבל בהסכמה ועונשו הופחת ל- 9 חודשי עבודות שירות, בין היתר, נוכח טענות בהיבט של אחידות הענישה לאחר ששותפיו של הנאשם נדונו לעונשים שלא כללו מאסר בפועל.

עוד הופנית לת"פ (ק"ג) 54241-05-11 **מדינת ישראל נ' אלקרינאוי** (28.5.2013), הדן בשני נאשמים שהורשעו בעבירות של גניבה בצוותא חדא; גניבה בצוותא חדא בנסיבות מחמירות; קשר לפשע והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשמים קשרו קשר עם אחר לגניבת תוצרת חקלאית ועופות מחווה. בהמשך לכך נאשם 2 גנב בצוותא עם אחר מהחווה 46 עופות וכ-10 טון תערובת לעופות ואילו נאשם 1 גנב מהלול בחווה 500 עופות. בגזר הדין שניתן עובר לתיקון 113 בחוק העונשין השית בית המשפט על הנאשמים עונשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד עונשים נלווים (ראוי לציין כי הערעור נדחה במסגרת עפ"ג (ב"ש) 26981-07-13 מיום 30.10.2013).

כמו כן הפנתה ההגנה לת"פ (ב"ש) 4203-06 **מדינת ישראל נ' אבו סבילה** (15.3.2011) הדן בנאשם שהורשע בהסגת גבול וגניבת מקנה בכך שהסיג גבול למשק במושב, שבר את מנעול הדיר והוביל 70 כבשים מהדיר לוואדי הסמוך למקום. שווי הכבשים הינו כ- 100,000 ₪. הצאן נתפס והוחזר לבעליו. גם במקרה זה מדובר בגזר דין שניתן עובר לתיקון 113 בחוק העונשין. בית המשפט השית על הנאשם עונשי 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

16. אשר לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, בחינת מדיניות הענישה מלמדת על מנעד רחב של עונשים, החל ממאסר על תנאי ועד לעונשי מאסר בפועל (ראו: רע"פ 1883/19 **רועי ביטון נ' מדינת ישראל** (28.3.2019); רע"פ

5635/19 אליאור יעקובוב נ' מדינת ישראל (4.9.2019).

17. נוכח אופיים הדומה של המעשים כנגד אותו קורבן עבירה, סמיכות המקרים, והרקע לביצועם, עתירת הצדדים לקבוע מתחם ענישה אחד מקובלת עלי, עם זאת, לצורך קביעת העונש יש להתחשב בכך שמדובר שאין מדובר במקרה חד פעמי (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

18. בהתחשב בעקרון ההלימה, במידה הפגיעה בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות בהן הורשע הנאשם, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ומדיניות הענישה הרווחת **אני קובעת את מתחם העונש בעניינינו כנע בין 22 ועד 42 חודשי מאסר, בצירוף עונשי מאסר על תנאי, קנס, פיצוי לקורבן העבירה, פסילה ופסילה על תנאי.**

קביעת עונשו של הנאשם

19. הנאשם בן 33. בעברו 4 הרשעות קודמות בעבירות סמים ובעבירות רכוש הקשורות ברכב שבעטיין ריצה עונשי מאסר. בנוסף לחובתו 12 רישומים תעבורה בעבירות מהירות מופרזת, ופקיעת רישיון נהיגה.

20. מהתסקיר שהוגש ביום 1.6.2023 עלה כי הנאשם רווק ומתגורר עם הוריו ולו 10 אחים ששניים מהם, כאמור, מעורבים בתיק הנוכחי. הנאשם גדל במערכת משפחתית נורמטיבית בה סופקו צרכיו כראוי, מתפקד באופן תקין מבחינה תעסוקתית ואף מתכוון להירשם ללימודי השלמת 12 שנות לימוד. בפגישתו עם שירות המבחן סיפר הנאשם שהוא סובל ממחלת כליות ותאר מצב כלכלי מורכב עקב הצטברות חובות כבדים. הנאשם אינו מודה בעבירה המיוחסת לו וטען שהודה מאחר שהובטח לו שישוחרר ממעצר מאיזוק אלקטרוני אם יודה. עם זאת, אמר שהוא מעונין להעמיק בהליך טיפולי בדפוס היגררותו אחר חברה שולית ולהתחייב לו. שירות המבחן סקר הליכים קודמים שבהם ליווה את הנאשם וחיווה דעתו כי על אף שהנאשם בעל יכולות לתפקוד תעסוקתי ושאיפות נורמטיביות, הוא מאופיין בדפוס היגררות אחר חברה שולית, דפוס ריצוי האחר ובעל קושי בוויסות דחפים. כמו כן, התרשם שירות המבחן שהנאשם מנסה לייצר תמונה חיובית אודות חייו העומדת בפער אל מול התנהגותו המכשילה וכי הליכים משפטיים קודמים לא היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. נוכח האמור ועל אף הצהרותיו המילוליות של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי סבר שירות המבחן כי הנאשם נעדר בשלות לטיפול ולפיכך נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו.

21. לזכותו של הנאשם זקפתי את הודייתו בכתב האישום המתוקן, אשר חסכה בזמן שיפוטי ובזמנם של העדים.

22. עוד שקלתי את התקופה הממושכת בה שהה הנאשם בתנאי מעצר באיזוק אלקטרוני, שבמהלכה לא ביצע הפרות ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

23. נוכח האמור לעיל מצאתי למקם את עונשו של הנאשם מעט מתחת למרכז מתחם הענישה.

24. התוצאה היא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ד. פיצויים בסך 5,000 ₪ למתלונן, אשר יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 3.3.2024 ויועברו למתלונן על ידי המזכירות בהתאם לפרטים שיימסרו על ידי המאשימה.

ה. קנס בסך 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם ב-6 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.2.2024 ובכל אחד בחודש שלאחריו. ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והקנס, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול. תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ו. פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, שתחל מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, ותימנה במצטבר לכל פסילה אחרת.

מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרישיון, תחל הפסילה במועד שנקבע לעיל, אך הפסילה לא תימנה כל עוד לא יופקד הרישיון ולכן לא תסתיים.

הנאשם ימציא למזכירות מסמך המעיד על מועד שחרורו ממאסר, על מנת שהמזכירות תוכל להנפיק את אישור ההפקדה החל ממועד השחרור.

ז. פסילה על תנאי למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות נהיגה ללא רישיון, או עבירה בה הורשע, למשך שנתיים מסיום הפסילה בפועל.

הנאשם יתייצב לנשיאת מאסרו בבית סוהר ניצן ביום 11.2.2024 עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס כשברשותו תעודת זהות וגזר דין.

פתוחה הדלת בפני הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס: רכזת מיין מוקדם 074-7831077 או רשמת מאסרים נדחים 074-7831078 וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ' טבת תשפ"ד, 01 ינואר 2024, בנוכחות הצדדים.